ولادت با سعادت امام رضا علیه السلام مبارک باد

18 اردیبهشت 1404

من دخیل دل خود را به تو طوری بستم، که به این راحتی آقا گره‌اش وا نشود، بارها حاجتی آورده‌ام و هر بارش، پاسخی آمده از سمت تو الا نشود، امتحان کرده‌ام این را حرمت دیدم که، هیچ چیزی قسم حضرت زهرا نشود، آخرش بی برو برگرد مرا خواهی کشت، عاشقی با اگر و شاید و اما نشود.

دهه ی دوم ذیقعده شروعش زیباست

زاد روز گلی از نسل علی(ع) وزهراست(س)

چشم دل بازکن وشهر مدینه بنگر

خانه ی حضرت کاظم طرب وجشن بپاست

عرشیان وهمه ی اهل زمین شادانند

بر لب جمله ی آنها فتبارک به نواست

بوسه ها نجمه زند بر سر وروی پسرش

پدرش خنده زنان شاکر درگاه خداست

آمده تا که شود جای نشین پدرش

او ولیعهد شه هفتم درگاه ولاست

سومین نام علی بین امامان باشد

حجت هشتم حق بر همه ی ارض وسماست

او پسندیده ی خالق بود و خلق ورسول

زین جهت نام شریفش مزین به رضاست

نقل از حضرت صادق شده در باره ی او

عالم آل رسولست و به دانش دریاست

ای خوشا موسم میلاد وکنار حرمش

حرمش غرق سرورست وبهشتی ماواست

ای خوشا گوش به نقاره سپردن آنگه

که طربناک به میلاد رضا غرق نواست

ای خوشا دیدن آن خیل عظیم زایر

که به لبهای همه بهر رضا ذکر ثناست

ای خوشا دیدن آن پنجره ی فولادش

دیدن زایر بیمار که دنبال شفاست

ای خوشا نوش زسرچشمه ی سقاخانه

جرعه ای آب که یادآوری آب بقاست

ای خوشا ولوله ی شادی عشاق رضا

که قلوب همگی از غم واندوه رهاست

ای خوشا روشنی چشم به انوار رخی

که پس پرده بود دیدن رویش رویاست

شاعر : اسماعیل تقوایی